

(Kort bemærkning).

Grünbaum: Det sidste, finansministeren sagde, var meget interessant, nemlig at hvis det kun var en taktisk manøvre, så interesserede det ikke regeringen. Det, det drejer sig om her, er jo ikke, om det er taktiske manøvrer. Det drejer sig om 300 mill. kr. til skatteyderne. Hvordan man så vil have sagen behandlet, det ved jeg ikke. Det, det drejer sig om, er, at regeringen skal komme her med et forslag, og vil regeringen ikke det, efter at de tre partier jo har villet nedsætte skatterne med 300 mill. kr., ja men så stiller vi vores ændringsforslag for at prøve regeringen. I skal have lov til at stemme. Men det betyder ikke, at vi dermed siger: så er der forlig om hele dette spørgsmål, absolut ikke, det har jeg jo sagt én gang temmelig tydeligt, men jeg kan da godt sige det en gang til, at sådan er situationen.

Må jeg, mens jeg har ordet, nævne spørgsmålet om kommunerne, hvorom finansministeren sagde, at vi ville jo gerne have, at kommunerne blev behandlet ordentligt. Ja, vel vil vi det. Vi vil have det hele, sagde finansministeren, men ikke være med til at betale. Jeg synes, man skulle holde op med den slags udtalelser om, at socialdemokratiet ikke vil være med til at betale. Kan man påvise et eneste forslag, som vi har stillet, som vi har nægtet at være med til at betale? Hele socialdemokratiets lange tid har været præget af, at man måske endda i for høj grad tog et ansvar her i landet, også tog ansvaret i de mange vanskelige år med at klare tingene herhjemme, hvor der var visse andre partier, der ikke ville være med til at tage et sådant ansvar, og vi er ikke på noget tidspunkt gået mod at skaffe dækning til de udgifter, vi går ind for.

Den fg. finansminister (Ninn-Hansen): Jeg forstår, at socialdemokratiets ordfører opfordrer os til fra regeringens side at fremsætte et ændringsforslag, der betyder et provenutab på 300 mill. kr. i forhold til det forslag til udskrivningsprocent, vi har fremsat. En sådan opfordring vil vi selvfølgelig overveje; det vil vi da altid, når der kommer en anmodning om at overveje noget fra et stort parti. Men det, der

interesserer, er, at hr. Grünbaum har bebudet, at hvis denne overvejelse nu ikke skulle give det positive resultat, hr. Grünbaum håber på, så vil hr. Grünbaums parti selv stille et forslag. Det, jeg spurgte om i den forbindelse, var ikke, om vi skulle kalde det forlig, eller hvad vi skulle kalde det, men det var, om socialdemokratiet ville stemme for sit eget ændringsforslag. Vil socialdemokratiet det? Og hvis socialdemokratiet skulle få det vedtaget, vil socialdemokratiet så stemme for lovforslaget ved den afstemning, der følger umiddelbart efter, at man har stemt om et ændringsforslag, som man åbenbart lægger megen vægt på?

(Kort bemærkning).

Grünbaum: Selvfølgelig stemmer vi for et ændringsforslag, vi selv har stillet. Hvad det så skal betyde med hensyn til selve afstemningen om lovforslaget som helhed, det er jo en anden ting. Jeg har ikke i dag meddelt noget som helst om, hvad vor stilling er til lovforslaget ved tredjebehandlingen, vi har heller ikke taget stilling til det i den socialdemokratiske gruppe endnu, så det spørgsmål må stå åbent, men det er da givet, at vi stemmer for det pågældende ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Omman: Jeg synes ikke, det er rigtigt at snakke om taktik i denne forbindelse. Hvis regeringen mener, at det er rigtigt at nedsætte skatteudskrivningen med 300 mill. kr., så har regeringen pligt dertil over for befolkningen. Jeg synes ikke, der er noget taktisk i dette her. Det er en simpel forpligtelse, så højt som skatteniveauet er skruet op efter regeringens oprindelige hensigter.

Den fg. finansminister (Ninn-Hansen): Jeg synes da kun, der er grund til at takke hr. Grünbaum for den klare meddelelse vedrørende socialdemokratiets afstemning, hvis ændringsforslaget bliver stillet. Jeg forstår, at hr. Grünbaum og den socialdemokratiske gruppe gerne overvejer konsekvensen af en sådan vedtagelse med hensyn til den endelige afstemning om lovforslaget, og det kan jeg da også godt